

॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ त्वांहीति क्षणेन सर्वमस्मीकर्तुं
तदेवं समरेपार्थवर्तमाने महाभये ॥ भीमसेनं समासाद्य त्वांच पाण्डवकौरवाः ॥ २७ ॥ सवाजिरथमातंगामृत्युलोकमितोगताः ॥ तथा सेनामुखे तत्र निहते पार्थ
पाण्डवैः ॥ २८ ॥ भीष्मः प्रास्तजदुग्राणि शरजालानि मारिष ॥ सचेदिकाशिपांचालान्करूपान्मत्स्यके कथान् ॥ २९ ॥ शरैः प्रच्छाद्य निधनमनयत्परमास्त्रवित् ॥
तस्य चापच्युतैर्बाणैः परदेहविदारणैः ॥ ३० ॥ पूर्णमाकाशमभवद्द्रुक्मपुंखैरजिह्वैः ॥ हन्याद्रथसहस्राणि एकैकेनैव मुष्टिना ॥ ३१ ॥ लक्षं नरद्विपान् हत्वा समेता
न्समहाबलान् ॥ गत्या दशम्याते गत्वा जघ्रुर्वाजिरथद्विपान् ॥ ३२ ॥ हित्वा नवगतीर्दुष्टाः सवाणानाहवेत्यजन् ॥ दिनानि दशभीष्मेण निघ्नता तावकं बलं ॥ ३३ ॥
शून्याः कृतारथोपस्थाहताश्च गजवाजिनः ॥ दर्शयित्वात्मनोरूपं रुद्रोपेन्द्रसमं युधि ॥ ३४ ॥ पाण्डवानामनीकानि प्रगृह्या सौव्यशतयत् ॥ विनिघ्नन्पृथिवीपा
लां श्रेदिपांचालके कथान् ॥ ३५ ॥ अदहत्पाण्डवीं सेनां रथाश्च गजसंकुलां ॥ मज्जंतमप्लवे मंदमुज्जिहीर्षुः सुयोधनं ॥ ३६ ॥ तथा चरंतं समरे तपंतमिव भास्करं
पदातिकोटिसाहस्राः प्रवरा युधपाणयः ॥ ३७ ॥ न शेकुः स्तंजयाद्रुतं थैवान्ये महीक्षितः ॥ विचरंतं तथा तंतुसंग्रामे जितकाशिनं ॥ ३८ ॥ सर्वोद्यमेन महता पाण्ड
वान्समभिद्रवत् ॥ स तु विद्राव्य समरे पाण्डवान् स्तंजयानपि ॥ ३९ ॥ एक एवरणे भीष्म एकवीरत्वमागतः ॥ तं शिखंडी समासाद्य त्वया गुप्तो महाव्रतं ॥ ४० ॥ जघ्ना
नपुरुषव्याघ्रं शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ स एष पतितः शेते शरतल्पे पितामहः ॥ ४१ ॥ त्वां प्राप्य पुरुषव्याघ्रं वृत्रः प्राप्येव वासवं ॥ द्रोणः पंच दिनान्युग्रो विधम्य रिपुवा
हिनीं ॥ ४२ ॥ कृत्वा व्यूहमभेद्यं च पातयित्वा महारथान् ॥ जयद्रथस्य समरे कृत्वा रक्षां महारथः ॥ ४३ ॥ अंतकप्रतिमश्चोग्रोरात्रियुद्धेऽदहत्पजाः ॥ दग्ध्वा योधा
ऊचुरैर्वीरो भारद्वाजः प्रतापवान् ॥ ४४ ॥ धृष्टद्युम्नं समासाद्य सगतः परमांगतिं ॥ यदि वाद्यभवान्युद्धे सूतपुत्रमुखान्नथान् ॥ ४५ ॥ नावारयिष्यः संग्रामेन स्मद्रो
णो व्यनक्ष्यत ॥ भवता तु बलं सर्वधार्तराष्ट्रस्य वारितं ॥ ४६ ॥ ततो द्रोणो हतो युद्धे पार्षतेन धनं जय ॥ एवं वाकोरणे कुर्यात्त्वदन्यः क्षत्रियो युधि ॥ ४७ ॥ यादृशं ते कृतं
पार्थ जयद्रथवधं प्रति ॥ निवार्य सेनां महतीं हत्वा शूरांश्च पार्थिवान् ॥ ४८ ॥ निहतः संधवो राजा त्वया स्त्रबलतेजसा ॥ आश्चर्यं सिंधुराजस्य वधं जानंति पार्थिवाः
॥ ४९ ॥ अनाश्चर्यं हितत्त्वत्तत्त्वं हि पार्थ महारथः ॥ त्वां हि प्राप्य रणे क्षत्रमेकाहादिति भारत ॥ ५० ॥

समर्थं त्वां प्राप्य एकाहान् शयमानं क्षत्रं युक्तं बलवत्तरं मन्येयं जानीयां क्षणेन नाशयमपि पूर्णे काहपथं तं स्थायित्वादिति भावसार्द्धः ॥ ५० ॥